

SADAŠNJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

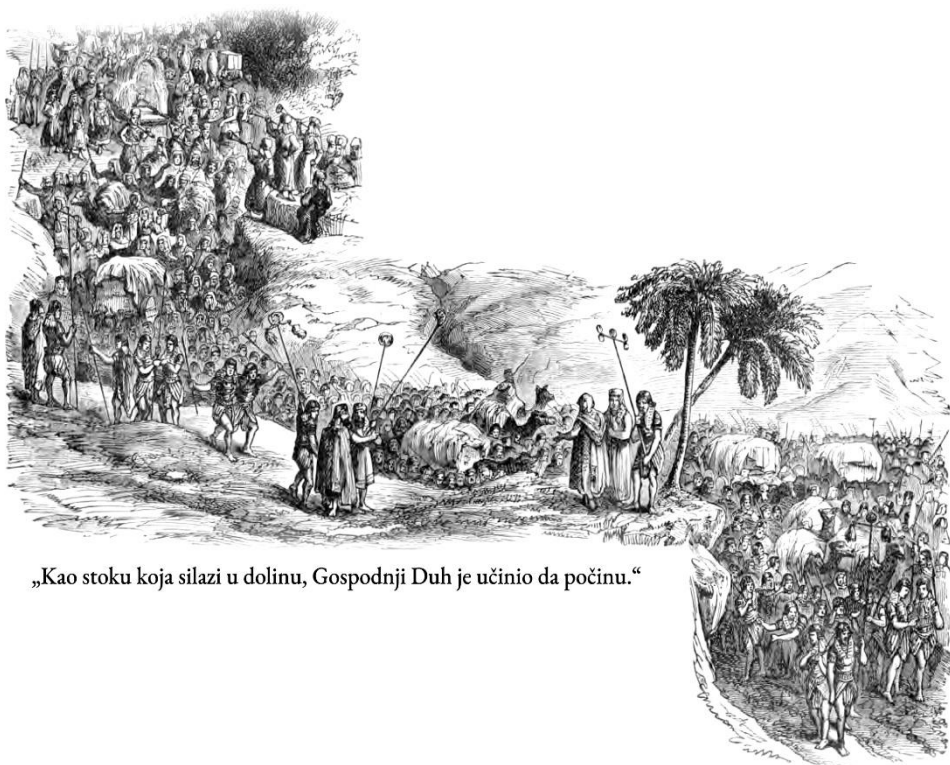
ISTINA

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16.

LONDON, ČETVRTAK, JUN 7, 1900.

Br. 23.

„Kao stoku koja silazi u dolinu, Gospodnji Duh je učinio da počinu.“

MOĆNI SPASITELJ

(Isa. Ixiii 1-19, Lautov Prevod)

1. Zbor: Ko je taj, što dolazi iz Edoma?
Sa oćecom duboko obojenom iz Vosora?
Taj, koji je veličanstven u svojoj oćeci;
Marširajući u veličini svoje snage?
Mesija: Ja, koji objavljujem pravednost, i moćan sam spasiti.
2. Zbor: Zbog čega je tvoja oćeca crvena?
I tvoje haljine, kao od nekog ko gazi u vinskoj bačvi?
Mesija: Gazio sam u bačvi sam:
I od ljudi, nije bilo nijednog čovaka sa mnom.
I zgazio sam ih u svom besu;
I gazio sam ih u svojoj srdžbi:
I njihova životna krv je isprskana po mojoj oćeci;
I isflekao sam svu svoju oćecu.
4. Jer je dan osvete bio u mom

- srcu;
I godina mog otkupljenika je došla.
5. I gledao sam, i nije bilo nikog da pomogne;
I bio sam zapanjen, da nije bilo nikog da podupre,
Zato je moja sopstvena mišica donela spasenje za mene,
I moja srdžba me je sama po sebi poduprla.
  6. I gazio sam narode u svom besu;
I smrvio sam ih u svojoj srdžbi;
I prolio njihovu životnu krv po zemlji.
  7. Jehovine milosti ću zabeležiti,
pohvalu Jehovinu;
za sve što nam je Jehova udelio:
I veličinu njegove dobrote prema domu Izraelovom;
Koju im je udelio kroz svoju nežnost i veliku ljubaznost.
  8. Jer je rekao: Sigurno su oni moj narod, deca koja se neće pokazati lažnom;
I on je postao njihov Spasitelj u svakoj njihovoj nevolji.
  9. Nije to bio izaslanik, niti anđeo njegove

- prisutnosti, koji ih je spasao;
Kroz svoju ljubav, i svoju popustljivost, on sam ih je iskupio;
I podigao ih je, i nosio ih je, svih davnih dana.
10. Ali pobunili su se, i žalostili njegov Sveti Duh;
Tako da je on postao njihov neprijatelj; i borio se protiv njih.
  11. I setio se davnih dana, Mojsija svog sluge;
Kako ih je izveo iz mora, sa Pastirom svog stada:
Kako je stavio u njegove grudi svoj Sveti Duh.
  12. Čineći svoju slavnu mišicu da prati Mojsija na njegovoj desnici u njegovom maršu;
Razdvajajući vode pred njima, da napravi sebi večno ime;
  13. Vodeći ih kroz ambis, poput brzog konja u ravnici, bez prepreke,
  14. Kao što se krdo spustilo u dolinu, Jehovin Duh ih je vodio;
Tako si ti vodio svoj narod, da napraviš sebi ime slavno.
  15. Pogledaj dole sa neba, i vidi, sa svog svetog i slavnog prebivališta:
Gde je tvoja revnost, i tvoja moćna sila; čežnja tvoje nutrine, i tvoje nežne naklonosti? da li su zadržani od nas?
  16. Zaista, ti si naš Otac; jer Avram nas nije poznavao,
I Izrael nas ne priznaje.
Ti, O Jehovo, si naš Otac:
O izbavi nas radi svog imena!
  17. Zbog čega, O Jehovo, si nas pustio da zastranimo sa tvojih puteva?
Da otvrdnemo svoja srca od tvog straha?
Vrati se radi svojih slugu;
Radi plemena tvog nasledstva.
  18. Malo je to, što su posedovali tvoju svetu goru;
Što su naši neprijatelji zgazili tvoju svetinju;
  19. Dugo smo bili kao oni kojima si ti vladao;
Koji nisu bili nazvani tvojim imenom.
- PROUČAVALAC sigurno ne može propustiti da bude pogođen životom i energijom Lautovog

prevoda ovog poglavlja. Biće zapaženo to da je deo u kom se odgovara učinjen vrlo jasnim načinom na koji je predstavljen oku. Zbor glasova je predstavljen kao da postavlja pitanja, a da je Hrist Onaj koji odgovara na njih tu ne može biti ni najmanje sumnje.

STIH 9 je toliko potpuno drugačije preveden od običnog prevoda, koji je toliko dobro poznat, i koji je tolikim mnogim ljudima dao toliko mnogo utehe, da se zahteva nekoliko reči objašnjenja. Razlika je jednostavno zbog činjenice da je u ovom slučaju Laut sledio Septuagintu, a ne hebrejski. Šta je više u skladu sa izvornim tekstom, ne može biti odlučeno; ali pažljivi proučavalac će videti da stih kao što je ovde preveden nije ništa manje utešan nego u našim običnim engleskim verzijama, i da oba na kraju daju istu stvar. Zamisao je ta da nije Izraelovo spasenje povereno anđelu koji stoji u Božjem prisustvu, nebitno koliko je blizu, već da je sam Bog uzeo njihov slučaj, i nosio ih. On sam je bio njihov Spasitelj. To je naravno Jevanđeoska istina, u savršenom skladu sa onim što je izraženo u Pavlovim rečima, izgovorenim starešinama Efesa, u pogledu „Božje crkve, koju je on otkupio svojom sopstvenom krvlju“. Dela xx 28. Kao podrška za misao prenetu prevodenjem Septuaginte, može biti navedeno to da nakon što je Bog rekao Mojsiju, „Evo, ja šaljem Anđela pred tobom da te čuva na putu i da te dovede u mesto koje sam pripremio“ (Izl. xxiii 20); Mojsije je rekao, „Gle, ti si mi rekao: ‘Dovedi gore taj narod’, a nisi mi otkrio koga ćeš poslati sa mnom“, i Bog je odgovorio, „Moja prisutnost [bukvalno, „Moje lice“] će ići s tobom, i ja ću ti dati počinak“. Izl. xxxiii 12, 14. Proučavalac će pronaći korist i utehu u oba prevoda, i ne treba da muči svoj um oko toga koji je najbliži originalu.

ČINI se čudnim to da je tu ikada trebalo biti bilo kakve pogrešne ideje što se tiče vremena primenjivanja ovog poglavlja; a ne bi moglo da je bude da su se ljudi samo držali teksta. Međutim dobro poznata pesma je ili utisnula pogrešnu ideju u umove ljudi, ili je drugačije dat glas za uobičajenu ideju, u takvoj meri da pažnja mora biti pozvana na to. U pesmi, „Moćan da Spasi“, preneti je ideja da ovaj stih opisuje raspeće na Golgoti, i na odgovor na pitanje, „Zašto je tvoja odeća crvena?“ pisac čini da Gospod odgovara,

„Sa milošću punom, moja sopstvena mišica donela je spasenje.“

Dakle tačno je to da „njegova milost traje zauvek“, ali tekst kaže: „Moja sopstvena mišica donela mi je spasenje; i *moj* gnev, podržao me je. I gazio sam narode u svom besu, i napojio ih u svom gnevu, i prolio njihovu životnu krv po zemlji“. Misterija je kako čovek može čitati dovoljno od ovog poglavlja da bude u stanju da napiše pesmu na koju se upućuje, a da ipak propusti, ili namerno izopači upravo citirane reči, tako da je napiše kao što jeste.

Ako će proučavalac uporediti 34. poglavlje Isaije i Otk. xix 11-21, posebno stihove 13 i 15,

sa stihovima u našoj lekciji, tu ne može biti ni najmanje sumnje na šta se upućuje. To ne može biti ništa manje nego Sud poslednjeg dana — vreme kada grešnici koji su istrajno i voljno odbacili Gospoda susreću svoju propast. Zemlja Idumeja, Edom, postavljena je kao reprezentacija cele zemlje. „Srdžba Gospodnja je na svim narodima, i bes njegov na svim njihovim vojskama:“ „jer Gospod ima žrtvu u Vosoru, i veliko klanje u zemlji Idumejskoj.“ Isa. xxxiv 2-6. „To je dan Gospodnje osvete, i godina naplate za borbu sa Sionom.“ Stih 8; uporedite Isa. lxiii 4.

MEĐUTIM uprkos činjenici da ovo poglavlje nepogrešivo predstavlja Hrista kao da se vraća sa uništenja zlih, ne smemo izgubiti iz vida krst. On se pojavljuje ovde, iako ovo poglavlje ni na koji način ne upućuje na Golgotu. Hristov krst nije stvar dana: on pokriva celo vreme od izgubljenog Raja do obnovljenog Raja, i onda se njegovi efekti nastavljaju kroz večnost. Drugi Hristov dolazak, na Sud, je samo konzumacija raspeća. On dolazi da spasi svoj narod, i to je samo preko krsta da bilo ko može biti spašen. U trećem poglavlju Avakuma imamo sliku Hristovog trijumfa nad njegovim neprijateljima, kada maršira kroz zemlju u srdžbi, i mlati pagane u besu (stih 12), i rečeno je, „Izašao si za spasenje svog naroda“. Stih 13. Međutim za drugi Hristov dolazak, krst bi bio podnet uzalud na Golgoti; bio bi nepotpun. Svaka osoba može sada — „danas“ — imati potpuno, puno, i savršeno spasenje; ipak spasenje nije potpuno, ne samo u pogledu celog tela Božjeg naroda, već i što se tiče pojedinaca, dok Hrist ne dođe. Jer na prvom mestu, to je samo njegovim dolaskom da sveti iz svih vekova mogu biti sa njim (Jovan xiv 1-3; 1. Sol. iv 13-18), a na drugom mestu poslednji dani treba da budu toliko puni opasnosti za Božji narod, da će jedino njegovo iznenadno pojavljivanje zaustaviti nameru zlog sveta da ih sve pogubi.

SILA Hristovog drugog dolaska je sila krsta. U Av. iii 4, margina, čitamo da je u svom dolasku da izvrši osvetu, „imao zrake iz svog boka; i tamo je bilo skrovište njegove sile“. Taj bok je proboden rimskim kopljem, i iz njega su potekli krv i voda života; ali to je njegova slava, i sila preko koje spasava svoje iskupljene od svih njihovih neprijatelja. „Hrist je umro za bezbožne“, zato što je pretrpeo sve što će tvrdoglavo nepokajani na kraju pretrpeti. Učinjen je da bude greh za nas, i u Hristovom krstu vidimo sudbinu grešnika. Uništenje zlih kao i spasenje pravednih, je na krstu, jer su oboje delovi jedne stvari. Sva sila i slava i strašno veličanstvo Hristovog drugog dolaska su na krstu upravo sada, da spasi svakog ko dođe do njega. Pročitajte sva upućivanja na poslednji Sud, koja možete pronaći, razmišljajte o Božjoj trubi i glasu arhanđela, koji tresu ne samo zemlju tako da se grobovi otvore, i mrtvi čuju i izlaze, već tresu takođe i nebo, i onda umesto drhtanja u užasu na pomisao o budućnosti, radujte se u znanju da je sva ova nezamisliva sila na vašem raspolaganju na Hristovom krstu za sadašnje spasenje. Oni koji imaju znanje o, i traže, Gospodnji drugi dolazak, trebaju biti, i moraju biti, narod koji,

iznad svih drugih navodnih hrišćana na zemlji, veliča i raduje se u sili krsta. To mora biti njihova neprestana tema, njegova veličina i slava, njegova beskrajna i sveobuhvatna veličina postaju sve više i više očigledni kako se približavaju svom ispunjenju, dok jedino on ne ispuni njihov pogled i njihovo biće.

NEMOGUĆE je to da se prođe kroz poglavlje, ali ko god je čitao prve stihove sa ispravnim smislom biće u stanju da razumljivije pročita ostale kada dođe do njih. Zapazite da Gospodnja mišica, koja deluje tako moćno u uništenju zlih, je ta sa kojom okuplja jagnjad, i nosi ih. Isa. xl 11. Sam Bog nosi svoj narod; iako oni mogu biti sedi od godina oni su za njega i dalje odojčad koja treba da budu nošena na njegovim grudima. „Blagosloveni su svi oni koji se uzdaju u njega.“

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER